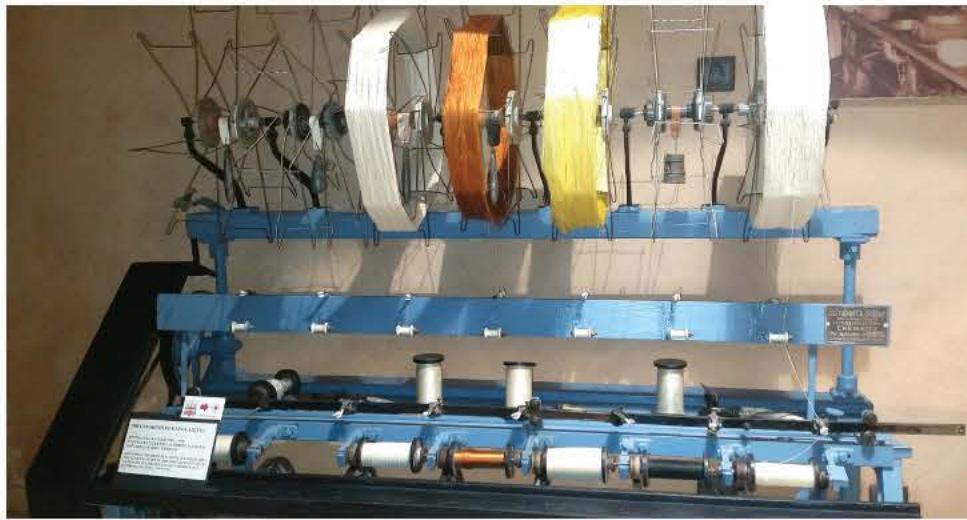

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης | georgemessaris@gmail.com

«Όποιος αγαπάει την πατρίδα του, την κρίνει αυστηρά»

Έχει η Ελλάδα ομορφιές...

ΜΕΡΟΣ 3

Ανοίγω μια μικρή παρένθεση πριν συνεχίσω με την περιήγησή μας στη γραφική και φιλόξενη Βόρεια Ελλάδα. Θα ήθελα να ευχηθώ σε όλους και όλες σας ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ. Οι ευχές μου είναι ειλικρινέστατες, από καρδιάς. Τώρα αν θα είναι καλή χρονιά το 2016, ιδιαίτερα εδώ στην Ελλάδα, ένας Θεός το ξέρει κι' ας μας λυπηθεί! Τολμώ μάλιστα να πω ότι κι' Αυτός έχει σπάνιες τα χέρια του με την κατάντια των πολιτικών μας και γενικά τον ευτελισμό του πολιτικού μας συστήματος. Θέλω ακόμα να σημειώσω ότι αν έστω και μία στις εκατό ευχές που πήρα φέτος σε γιορτινές συνεστάσεις και συναντήσεις με συγγενείς και φίλους αλλά και τηλεφωνικά, ταχυδρομικά, email-ικά και facebook-ικά, πραγματοποιήθουν, στο τέλος του 2016 θα έχω:

1. «σκάσει» από υγεία
2. «πνιγεί» στο χρήμα και
3. «τρελαθεί» από ευτυχία!

Για όλα αυτά, το σαβουνάρι βιβρι λέει ότι πρέπει να σας ευχαριστήσω όλους...

Κλείνω την παρένθεση και επιστροφή στο ταξιδιωτικό μου σημείωμα...

Την επομένη, 2 Δεκεμβρίου, ξημέρωσε άλλη μια υπέροχη μέρα. Ούτε ίχνος σύννεφου στον ουρανό. Το θερμόμετρο, αν και ήταν ακόμα πρωί, έδειχνε 15 βαθμούς. Από το μπαλκόνι του ξενοδοχείου μας π θέα των Σερρών ήταν φαντασμαγορική.

Πήραμε το πρωινό μας βιαστικά για να

συνεχίσουμε το ταξίδι μας προς τον επόμενο σταθμό διανυκτέρευσης.

Η Μακεδονία και η Θράκη έχει τεράστιες εκτάσεις εύφορης γης. Το μάτι «χορταίνει» πράσινο. Οδηγούσα αργά για να απολαμβάνουμε τη φύση και γύρω στις 11 φθάσαμε στη Δράμα. Κάναμε μια μικρή περιήγηση στην πόλη πριν πάρουμε ξανά το δρόμο προς την Αλεξανδρούπολη.

Ο καιρός εξακολουθούσε να είναι απίστευτα καλοκαιρινός. Πολύ γρήγορα συναντήσαμε και πάλι την Εγνατία Οδό, στο ύψος της Καβάλας. Μια πινακίδα μας πληροφόρησε ότι η Αλεξανδρούπολη απέχει 145 χιλιόμετρα. Ο όμορφος αυτοκινητόδρομος σε «καλεί» να αυξήσεις ταχύτητα και όταν πηγαίνεις με 130-140 χιλιόμετρα την ώρα φθάνεις πριν καλάκαλα το καταλάβεις!

Εκείνο που προσέχει ο επισκέπτης φθάνοντας στις παρυφές της πόλης είναι η ύπαρξη τεράστιων στρατοπέδων. Η παρουσία τους είναι αναγκαία λόγω των γειτόνων και «συμμάχων» μας στο ΝΑΤΟ, Τούρκων. Διατίθενται τεράστια ποσά για αμυντικούς σκοπούς, την ώρα που η πατρίδα υποφέρει από μια πρωτοφανή οικονομική κρίση!

Δεν δυσκολευτάκαμε να βρούμε το ξενοδοχείο μας (να είναι καλά το GPS) και αμέσως μετά ριχτήκαμε στην... εξερεύνηση της πόλης.

Η Μεγάλου Αλεξανδρου σίνη παραλιακή οδός. Εκεί στην παραλία βρίσκεται

και ο Φάρος, «σήμα κατατεθέν» της Αλεξανδρούπολης.

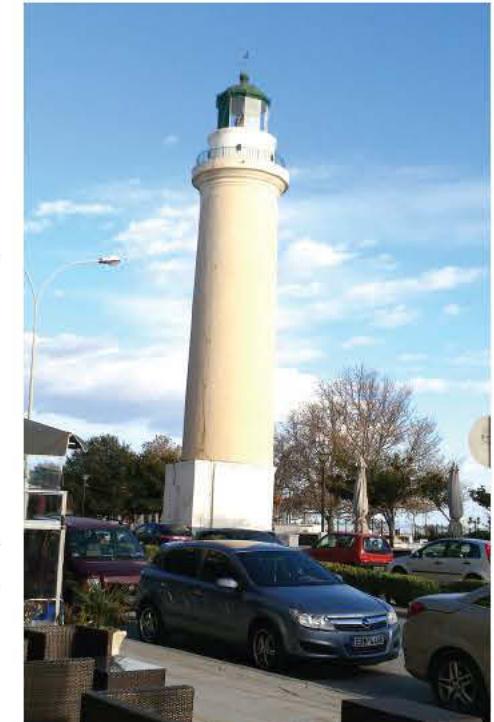
Ο κεντρικός εμπορικός δρόμος είναι η Λεωφόρος Δημοκρατίας, γεμάτος καταστήματα κάθε λογίας, ζαχαροπλαστεία, εστιατόρια, ταβέρνες. Όταν κουραστήκαμε να περπατάμε, μπήκαμε σε ένα εστιατόριο στην τύχη και δεν το μετανιώσαμε. Υπέροχα φαγητά, πολύ φιλική ατμόσφαιρα και εντυπωσιακά φθηνές τιμές. Να σημειώσω εδώ ότι γενικά στη Βόρεια Ελλάδα οι τιμές των αγροτικών προϊόντων και εστίασης είναι αισθητά χαμηλότερες από ότι στη Νότια Ελλάδα και ειδικά στα νησιά.

Την επομένη κατευθυνθήκαμε προς τα ελληνοτουρκικά σύνορα, στους Κύπους του Έβρου που απέχουν 47 περίπου χιλιόμετρα από την Αλεξανδρούπολη. Εκεί μια τεράστια ουρά από φορτηγά, στην πλειοψηφία τους τουρκικά, περίμεναν τον τελωνειακό έλεγχο για να περάσουν στην Τουρκία. Αγναντέψαμε λίγο τον Έβρο, τον ποταμό που χωρίζει την Ελλάδα και την Τουρκία, βγάλαμε μερικές φωτογραφίες και γραμμή για το Σουφλί, την κωμόπολη του μεταξιού.

Δεν είχαμε επισκεφθεί ποτέ την περιοχή και εντυπωσιαστήκαμε από την απλωσιά της πεδιάδας, τις υπέροχες αποχρώσεις του πράσινου αλλά και τα αμέτρητα σμήνη πουλιών, λόγω του Έβρου, που πετούσαν χαμπλά δημιουργώντας κάθε τόσο απίστευτους σχηματισμούς. Μια πραγματική οπτική πανδαισία.

Το Σουφλί είναι μια όμορφη μικρή πόλη. Εδώ, όπως και στη γύρω περιοχή, η σημαντικότερη οικονομική δραστηριότητα είναι η γεωργική και κτηνοτροφική παραγωγή. Η περιοχή, όμως, έχει γίνει γνωστή από την καλλιέργεια του μεταξού πουλιών, λόγω του Έβρου, που πετούσαν χαμπλά δημιουργώντας κάθε τόσο απίστευτους σχηματισμούς. Μια πραγματική οπτική πανδαισία.

ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Ο φάρος,

το «σήμα κατατεθέν» της Αλεξανδρούπολης, ένας από τους πολλούς εκθεσιακούς χώρους του εντυπωσιακού Μουσείου Τέχνης Μεταξιού στο Σουφλί και μια μπανανοκίνητη καρουσιά.

Για περισσότερες λεπτομέρειες ο αναγνώστης μπορεί να επισκεφθεί την ιστοσελίδα του Μουσείου: www.artofsilkmuseum.gr Μετά την επίσκεψή μας στο Μουσείο ήπιαμε έναν καφέ σε μια πολύ όμορφη και με παραδοσιακή διακόσμηση καφετέρια. Μια ώρα αργότερα είχαμε πάρει το δρόμο για την Καβάλα – τον επόμενο σταθμό της περιοδείας μας στη Βόρεια Ελλάδα.

ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Ο φάρος,

το «σήμα κατατεθέν» της Αλεξανδρούπολης,

ένας από τους πολλούς εκθεσιακούς χώρους του εντυπωσιακού Μουσείου Τέχνης Μεταξιού στο Σουφλί και μια μπανανοκίνητη καρουσιά.

Μέχρι την επόμενη εβδομάδα να περνάτε καλά και... ΑΣ ΕΛΠΙΣΟΥΜΕ ΟΤΙ ΤΟ 2016 ΘΑΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΧΡΟΝΙΑ. Η ΕΛΠΙΔΑ ΠΕΘΑΙΝΕΙ, ΛΕΝΕ, ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΒΛΑΨΕ ΠΟΤΕ ΚΑΝΕΝΑ. ΑΝ ΤΟΝ ΩΦΕΛΗΣΕ ΕΙΝΑΙ ΆΛΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ...

georgemessaris@gmail.com
www.omegadocumentaries.com (Τελευταία παραγωγή: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΩΑΝΗ - ΛΟΥΔΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ)

ΤΡΕΙΣ ΔΙΠΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ DVD:
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΙΤΑΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΡΩΣΙΚΑ

Flowers
Of The Sea
Λουλούδια Του Πελάγους

Ένα ιστορικό-πολιτιστικό ντοκιμαντέρ
71 λεπτών του Γιώργου Μεσσάρη
για την Κεφαλλονιά και την Ιθάκη

ΤΙΜΗ \$25.00 ΜΕ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: georgemessaris@gmail.com - Τηλ.: +30 6978 500020